

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

16. marts 2023*

»Appel – sprogordning – almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/293/14 – meddelelse om udvælgelsesprøve – begrænsning af valget af det andet sprog ved udvælgelsesprøven til engelsk, fransk eller tysk – ikke opført på reservelisten – ulovlighedsindsigelse mod meddelelsen om udvælgelsesprøve – antagelse til realitetsbehandling«

I sag C-511/21 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 19. august 2021,

Europa-Kommissionen ved I. Melo Sampaio, B. Schima og L. Vernier, som befuldmægtigede,

appellant,

den anden part i appelsagen:

Ana Calhau Correia de Paiva, Bruxelles (Belgien), ved advocati D. Rovetta og V. Villante,

sagsøger i første instans,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, A. Prechal, Domstolens præsident, K. Lenaerts, som fungerende dommer i Anden Afdeling, og dommerne M.L. Arastey Sahún (refererende dommer), F. Biltgen og J. Passer,

generaladvokat: L. Medina,

justitssekretær: fuldmægtig M. Longar,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 21. september 2022,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 17. november 2022,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Dom

- 1 I appelskriftet har Europa-Kommissionen nedlagt påstand om ophævelse af Den Europæiske Unions Rets dom af 9. juni 2021, Calhau Correia de Paiva mod Kommissionen (T-202/17, herefter »den appellerede dom«, EU:T:2021:323), hvorved Retten annullerede afgørelse truffet af udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/293/14 den 23. juni 2016, hvorved Ana Calhau Correia de Paivas fik afslag på sin anmodning om fornyet prøvelse som følge af, at hun blev udelukket fra den nævnte udvælgelsesprøves reserveliste (herefter »den omtvistede afgørelse«).

Sagens baggrund

- 2 Sagens baggrund fremgår af den appellerede doms præmis 1-14 og kan sammenfattes på følgende måde.
- 3 Den 23. oktober 2014 offentliggjorde Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) i *Den Europæiske Unions Tidende* meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/293/14 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve til Kommissionen af administratorer i lønklasse AD 7 inden for områderne konkurrenceret, virksomhedsfinansiering, finansøkonomi, erhvervsøkonomi og makroøkonomi (EUT 2014, C 376 A, s. 1, herefter »den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve«).
- 4 Den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve fastsatte i afsnit IV tre computerbaserede adgangsprøver, der var støttet på multiple choice-spørgsmål, og i afsnit VI prøver, der skulle afholdes i et assessmentcenter, og som bestod af et casestudie, en gruppeøvelse og en struktureret samtale.
- 5 For så vidt angår de særlige adgangsbetingelser krævedes der i denne meddelelse om udvælgelsesprøve i afsnit III, punkt 2.3, med titlen »Sprogkundskaber«, desuden for det første for så vidt angik hovedsproget (sprog 1) indgående kendskab til et af Den Europæiske Unions officielle sprog på et mindsteniveau, der svarede til niveau C1 i den fælles europæiske referenceramme for sprog, og for det andet for så vidt angik det andet sprog (sprog 2) et tilfredsstillende kendskab til engelsk, fransk eller tysk på et mindsteniveau svarende til niveau B2 i denne ramme, idet det var påkrævet, at det andet sprog ikke måtte være det samme som hovedsproget.
- 6 I afsnit VI, punkt 3, i den nævnte meddelelse hed det, at assessmentcentrets prøver skulle gennemføres på det nævnte andet sprog.
- 7 Den 25. november 2014 indgav Ana Calhau Correia de Paiva, som er portugisisk statsborger, en ansøgning om deltagelse i udvælgelsesprøve EPSO/AD/293/14 på området konkurrenceret. Hun valgte portugisisk, der er hendes modersmål, som hovedsprog og fransk som andet sprog.
- 8 Ved skrivelse af 19. marts 2015 fik Ana Calhau Correia de Paiva at vide, at hun havde bestået de computerbaserede adgangsprøver.
- 9 Ved skrivelse af 15. april 2015 blev hun inviteret til at deltage i prøverne i assessmentcentret.

- 10 Ved skrivelse af 16. april 2015 indkaldte EPSO Ana Calhau Correia de Paiva til at deltage i casestudiet, og hun blev tilbudt muligheden for at benytte et Azerty FR-tastatur til denne prøve og også tilbudt muligheden for som alternativ at vælge et Qwerty UK-, Azerty FR/BE- eller Qwertz DE-tastatur. Hun gjorde brug af denne mulighed og anmodede om at få skiftet tastatur for at deltage i den nævnte prøve med et Qwerty UK-tastatur.
- 11 Ana Calhau Correia de Paiva deltog i prøverne i assessmentcentret den 13. maj og den 11. juni 2015.
- 12 Ved skrivelse af 9. november 2015 blev Ana Calhau Correia de Paiva informeret om udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at opføre hendes navn på reservelisten (herefter »afgørelsen om ikke-opførelse på reservelisten«) med den begrundelse, at hun »ikke [var] blandt de ansøgere, der opnåede det højeste samlede pointtal i assessmentcentret (mindst 68,59)«, idet hendes samlede pointtal var 61,13 point.
- 13 Den 19. november 2015 anmodede Ana Calhau Correia de Paiva om fornyet prøvelse af afgørelsen om ikke-opførelse på reservelisten. Ved den omtvistede afgørelse afslog udvælgelseskomitéen denne anmodning.
- 14 Den 24. august 2016 indgav Ana Calhau Correia de Paiva en klage i henhold til artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union over afgørelsen om ikke-opførelse på reservelisten. I klagen gjorde hun gældende, at det begrænsede udvalg af tastaturtype, der skulle anvendes til at gennemføre casestudiet, udgjorde forskelsbehandling. Hun gjorde desuden gældende, at der ikke var blevet givet nogen begrundelse for begrænsningerne af de tastaturtyper, der blev stillet til rådighed for ansøgerne, og for valget af det andet sprog ved udvælgelsesprøven. I øvrigt klagede hun over varigheden af prøvelsesproceduren.
- 15 Ved afgørelse af 22. december 2016 afslog EPSO klagen som både uantagelig, idet den var indgivet for sent, og som ugrundet.

Sagsbehandlingen for Retten og den appellerede dom

- 16 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 31. marts 2017 anlagde Ana Calhau Correia de Paiva sag med påstand om annullation af bl.a. den omtvistede afgørelse, i givet fald derved, at en ulovlighedsindsigelse mod den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve og den sprogordning, som den indførte, blev taget til følge.
- 17 Til støtte for søgsmålet fremsatte hun fem anbringender. Det første anbringende vedrørte i det væsentlige en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, af proportionalitetsprincippet og af princippet om lige muligheder, for så vidt som EPSO havde krævet, at der skulle bruges et Qwerty UK-, Azerty FR/BE- eller Qwertz DE-tastatur til casestudiet. Det andet til det fjerde anbringende vedrørte i det væsentlige den omstændighed, at den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve var ulovlig som følge af begrænsningen af valget af udvælgelsesprøvens andet sprog til engelsk, fransk og tysk. Det femte anbringende vedrørte i det væsentlige den manglende begrundelse af EPSO's afgørelse om at godkende og fremme en bestemt sprogordning, en tilsidesættelse af denne meddelelse om udvælgelsesprøve og en tilsidesættelse af retten til god forvaltning.

- 18 Ved den appellerede dom undersøgte Retten først den ulovlighedsindsigelse, der var blevet rejst i forbindelse med det andet til det fjerde anbringende mod den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve, med hensyn til hvilken Kommissionen anfægtede både, at den kunne antages til realitetsbehandling, og at den havde grundlag.
- 19 Hvad angik spørgsmålet, om denne ulovlighedsindsigelse kunne antages til realitetsbehandling, anførte Retten i den appellerede doms præmis 46, at Domstolen i anledning af annulationssøgsmål til prøvelse af individuelle afgørelser havde tilladt, at bestemmelser i en generel retsakt, som udgør grundlaget for de nævnte afgørelser, gyldigt kan være genstand for en ulovlighedsindsigelse, ligesom dette gælder for bestemmelser, der har direkte retlig sammenhæng med sådanne afgørelser (dom af 8.9.2020, Kommissionen og Rådet mod Carreras Sequeros m.fl., C-119/19 P og C-126/19 P, EU:C:2020:676, præmis 69 og den deri nævnte retspraksis).
- 20 Hvad navnlig angår meddelelser om udvælgelsesprøve bemærkede Retten i den appellerede doms præmis 47, idet den i denne henseende henviste til Domstolens faste praksis og navnlig til præmis 17 i dom af 11. august 1995, Kommissionen mod Noonan (C-448/93 P, EU:C:1995:264), at en ansøger til en udvælgelsesprøve inden for rammerne af en ansættelsesprocedure, som er en kompliceret administrativ aktivitet bestående af en række af meget tæt forbundne afgørelser, i forbindelse med et søgsmål til prøvelse af en senere retsakt kan gøre gældende, at de forudgående akter, der er tæt forbundet med denne, er ulovlige. Idet Retten henviste til sin egen praksis, bemærkede den endvidere i denne præmis 47 i den appellerede dom, at en sådan ansøger navnlig kan påberåbe sig, at den meddelelse om udvælgelsesprøve, på grundlag af hvilken den pågældende retsakt er blevet vedtaget, er ulovlig.
- 21 Idet Retten henviste til præmis 28 og 29 i sin dom af 14. december 2017, PB mod Kommissionen (T-609/16, EU:T:2017:910), anførte den i den appellerede doms præmis 49 og 50, at når anbringendet om, at meddelelsen om udvælgelsesprøven, som ikke er anfægtet rettidigt, er ulovlig, vedrører begrundelsen for den anfægtede individuelle afgørelse, kan søgsmålet fremmes til realitetsbehandling. Hvis der ikke består en tæt sammenhæng mellem selve den anfægtede afgørelses begrundelse og anbringendet om, at meddelelsen om udvælgelsesprøven, som ikke er anfægtet rettidigt, er ulovlig, må anbringendet derimod afvises.
- 22 I lyset af den retspraksis, der er omhandlet i denne doms præmis 19-21, anførte Retten for det første i den appellerede doms præmis 54, at det fremgik af det kompetencepas, der var udstedt til Ana Calhau Correia de Paiva, at hun med hensyn til den generelle kommunikationskompetence, der skulle evaluere ansøgerens evne til at »[k]ommunikere klart og præcist både mundtligt og skriftligt«, havde opnået 5,5 point ud af 10, hvilket var blandt de laveste bedømmelser og point, som hun havde opnået for så vidt angik evalueringen af de generelle kompetencer. Retten fandt, at det implicit, men nødvendigvis, fulgte af denne bedømmelse, at udvælgelseskomitéen havde konstateret, at Ana Calhau Correia de Paiva havde kendskab til fransk eller i det mindste beherskede en kompetence, der var stærkt betinget af, at hun havde kendskab til dette sprog.
- 23 I den appellerede doms præmis 55-57 fastslog Retten for det andet, at der var en tæt sammenhæng mellem Ana Calhau Correia de Paivas kendskab til fransk, som hun havde valgt som andet sprog, og de prøver, hun havde måttet aflægge på dette sprog. Idet Retten fandt, at dette kendskab til fransk nødvendigvis afspejledes i de prøver, der havde til formål at afprøve de generelle og specifikke kompetencer, udtalte den, at muligheden for at opnå et højere antal point ved prøverne er større, hvis disse prøver vises på ansøgerens modersmål eller på et sprog, som sidstnævnte behersker lige så godt. Selv om Ana Calhau Correia de Paiva i sin ansøgning havde oplyst, at hun havde fransk på C2-niveau i den fælles europæiske referenceramme for sprog, og

at hun havde gennemført en del af sine studier i Belgien og Frankrig, bemærkede Retten, at hun, uden at dette er blevet bestridt af Kommissionen, havde gjort gældende, at hun beherskede portugisisk, der var hendes modersmål, bedre end fransk.

- 24 For det tredje fremhævede Retten i den appellerede doms præmis 58, at begrænsningen af valget af udvælgelsesprøvens andet sprog til engelsk, fransk og tysk ikke alene påvirkede ansøgernes evne til at udtrykke sig mundtligt eller skriftligt, men også afgjorde, hvilken type tastatur ansøgerne kunne anvende til gennemførelsen af casestudiet. Den omstændighed, at Ana Calhau Correia de Paiva havde været tvunget til at anvende en type tastatur, som hun ikke var vant til at anvende på grund af sit modersmål, havde betydning for gennemførelsen og dermed potentielt for resultatet af en prøve, hvorunder det krævedes, at en tekst af en vis længde i et begrænset tidsrum blev skrevet ved hjælp af et tastatur.
- 25 Retten fastslog således i den appellerede doms præmis 60, at der var en tæt sammenhæng mellem begrundelsen for den omtvistede afgørelse og bestemmelserne i den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve vedrørende den sprogordning, hvis lovlighed blev anfægtet. Den erklærede følgelig, at ulovlighedsindsigelsen vedrørende denne meddelelse om udvælgelsesprøve kunne antages til realitetsbehandling.
- 26 Hvad angik realiteten fandt Retten, at hverken de begrundelser, der var anført i den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve, eller de beviser, som Kommissionen havde fremlagt til støtte for disse begrundelser, kunne støtte begrænsningen af valget af udvælgelsesprøvens andet sprog til engelsk, fransk og tysk. Retten tog derfor den nævnte ulovlighedsindsigelse til følge, erklærede meddelelsen om udvælgelsesprøve uanvendelig på det foreliggende tilfælde og tiltrådte det andet til det fjerde anbringende i søgsmålet. Den annullerede derfor den omtvistede afgørelse.

Parternes påstande for Domstolen

- 27 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Den appellerede dom ophæves.
 - Det andet til det fjerde anbringende i det søgsmål, som Ana Calhau Correia de Paiva har anlagt, forkastes.
 - Sagen hjemvises til Retten, således at den kan tage stilling til det første og det femte anbringende i det nævnte søgsmål.
 - Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.
- 28 Ana Calhau Correia de Paiva har nedlagt følgende påstande:
- Principalt afvises appellen.
 - Subsidiært, såfremt appellen antages til realitetsbehandling, forkastes den som ugrundet.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne for begge instanser.

Om appellen

Parternes argumentation

- 29 Til støtte for appellen har Kommissionen fremsat et enkelt anbringende om retlige fejl og en urigtig gengivelse af beviserne, som er opdelt i tre led.
- 30 Med anbringendets første led har Kommissionen gjort gældende, at Retten i den appellerede doms præmis 54 kvalificerede de faktiske omstændigheder fejlagtigt, da den på grundlag af udvælgelseskomitéens konstatering vedrørende Ana Calhau Correia de Paivas kendskab til fransk udledte, at der var en tæt sammenhæng mellem begrundelsen for den omtvistede afgørelse og bestemmelserne i den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve vedrørende sprogordningen.
- 31 Ifølge denne institution er det antal point, som Ana Calhau Correia de Paiva opnåede for den generelle kommunikationskompetence, ikke afgørende i det foreliggende tilfælde. Selv hvis hun havde opnået 10 point ud af 10 for denne kompetence, dvs. 4,5 yderligere point, var hendes point stadig utilstrækkelige, da hun skulle have haft yderligere 7,46 point for at blive opført på reservelisten. Udvalgelseskomitéens konstatering vedrørende ansøgerens kendskab til fransk var følgelig utilstrækkelig til at godtgøre den tætte sammenhæng, der kræves i henhold til retspraksis.
- 32 Ifølge Kommissionen er forudsætningen om, at det antal point, som Ana Calhau Correia de Paiva opnåede for den generelle kommunikationskompetence, godtgør en tæt sammenhæng, således fejlagtig. Denne institution har følgelig gjort gældende, at vurderingerne i den appellerede doms præmis 55-58 vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt ulovlighedsindsigelsen kunne antages til realitetsbehandling, for så vidt som de hviler på denne forudsætning, alle er behæftet med denne retlige fejl.
- 33 Med det eneste anbringendes andet led har Kommissionen gjort gældende, at Retten kvalificerede de faktiske omstændigheder fejlagtigt, og at den gengav bevismaterialet urigtigt, da den i den appellerede doms præmis 55-57 konkluderede, at der var en tæt sammenhæng mellem begrundelsen for den omtvistede afgørelse og bestemmelserne i den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve på grundlag af et kriterium, som var baseret på tanken om, at det er vanskeligere for ansøgeren at gennemføre prøver på sit andet sprog end på sit modersmål. Retten sammenlignede nemlig Ana Calhau Correia de Paivas niveau på portugisisk med hendes niveau på fransk. Denne institution har bemærket, at Ana Calhau Correia de Paiva ikke har anfægtet det forhold, at hun ikke kunne gennemføre prøverne i assessmentcentret på portugisisk, men det forhold, at valget af det andet sprog var begrænset til engelsk, fransk og tysk. De forhold, som Retten har fremdraget, gør det følgelig ikke muligt at godtgøre en sådan tæt sammenhæng.
- 34 Kommissionen har desuden gjort gældende, at Retten i den appellerede doms præmis 55-57 foretog en urigtig gengivelse af beviser, idet den så bort fra den omstændighed, at de to andre sprog, som Ana Calhau Correia de Paiva beherskede bedst, bortset fra sit modersmål, i det foreliggende tilfælde var engelsk og fransk. Begrænsningen af valget af det andet sprog var således ikke til ulempe for hende, da de to sprog, der var til rådighed, var de sprog, som hun havde anført at beherske bedst på C2-niveau. Denne begrænsning kunne derfor ikke anses for at have haft en negativ indvirkning på Ana Calhau Correia de Paivas præstationer eller for have en tæt sammenhæng med begrundelsen for den omtvistede afgørelse.

- 35 Med det eneste anbringendes tredje led har Kommissionen gjort gældende, at Retten i den appellerede doms præmis 58 kvalificerede de faktiske omstændigheder fejlagtigt ved at basere den tætte sammenhæng, der kræves i henhold til retspraksis, på det forhold, at Ana Calhau Correia de Paiva havde gennemført den skriftlige prøve med en anden type tastatur end et Qwerty PT-tastatur, som hun var vant til.
- 36 Kommissionen har for det første gjort gældende, at valget af tastaturtype ikke har noget at gøre med begrundelsen for den omtvistede afgørelse. For det andet har Kommissionen anført, at selv om det er korrekt, at EPSO tilbød et begrænset udvalg af tastaturtyper til casestudiet, er dette et særskilt spørgsmål i forhold til spørgsmålet om udvælgelsesprøvens sprogordning, idet den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve i øvrigt ikke nævnte noget om tastaturtyper, der blev stillet til rådighed for ansøgerne ved denne prøve. Desuden viser det forhold, at Ana Calhau Correia de Paiva valgte et Qwerty EN-tastatur, selv om hun havde valgt at gennemføre casestudiet på fransk, at disse to spørgsmål er adskilte.
- 37 Ana Calhau Correia de Paiva er af den opfattelse, at det eneste anbringende reelt tilsigter at bestride de forhold, som Retten har fastslået. Hun har derfor anmodet Domstolen om principalt at afvise anbringendet i sin helhed eller hvert af dets tre led.
- 38 Subsidiært har Ana Calhau Correia de Paiva anfægtet, at Kommissionens argumentation har grundlag.

Domstolens bemærkninger

Formaliteten

- 39 Hvad for det første angår den ulovlighedsindsigelse, som Ana Calhau Correia de Paivas har rejst, og som er støttet på, at det enkelte anbringende tilsigter at bestride de forhold, som Retten har fastslået, bemærkes, at det følger af artikel 256 TEUF og artikel 58, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, at det alene er Retten, der er kompetent til dels at fastlægge de faktiske omstændigheder i sagen, når bortses fra tilfælde, hvor den indholdsmæssige urigtighed af dens konstateringer følger af akterne i den sag, den har behandlet, dels at bedømme disse faktiske omstændigheder. Denne bedømmelse udgør ikke – medmindre der er tale om en urigtig gengivelse af de for Retten fremlagte beviser – et retsspørgsmål, der som sådant er undergivet Domstolens prøvelsesret. Når Retten har fastlagt eller bedømt de faktiske omstændigheder, er Domstolen i henhold til artikel 256 TEUF kompetent til at gennemføre en kontrol med den retlige kvalificering af disse faktiske omstændigheder og de retlige konsekvenser, Retten har draget heraf (dom af 4.2.2020, Uniwersytet Wrocławski og Polen mod REA (C-515/17 P og C-561/17 P, EU:C:2020:73, præmis 47).
- 40 I modsætning til det, som Ana Calhau Correia de Paiva har gjort gældende, tilsigter det eneste appelanbringende imidlertid ikke at anfægte de faktuelle konstateringer, som Retten foretog, men den retlige kvalificering af de faktiske omstændigheder og de konsekvenser, som den drog deraf, med hensyn til, om der forelå en tæt sammenhæng mellem begrundelsen for den omtvistede afgørelse og bestemmelserne i den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve vedrørende sprogordningen.
- 41 Det følger heraf, at den ulovlighedsindsigelse, som Ana Calhau Correia de Paiva har rejst, skal forkastes.

Realiteten

- 42 Med det eneste anbringendes tre led, som skal behandles samlet, har Kommissionen anfægtet de begrundelser, hvormed Retten fastslog, at ulovlighedsindsigelsen mod den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve kunne antages til realitetsbehandling. Denne institution har nærmere bestemt i det væsentlige gjort gældende, at ingen af de oplysninger, som Retten anførte i den appellerede doms præmis 54-58, gør det muligt at godtgøre, at der foreligger en tæt sammenhæng mellem begrundelsen for den omtvistede afgørelse og bestemmelserne i den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve vedrørende den sprogordning, der finder anvendelse på denne, og at Retten følgelig begik en retlig fejl, da den konkluderede, at denne ulovlighedsindsigelse kunne antages til realitetsbehandling.
- 43 I medfør af artikel 277 TEUF kan hver part i en retstvist, der angår en almen gyldig retsakt vedtaget af en institution, et organ, kontor eller agentur under Den Europæiske Union, over for Den Europæiske Unions Domstol påberåbe sig de i artikel 263, stk. 2, TEUF nævnte grunde og gøre gældende, at retsakten ikke kan finde anvendelse.
- 44 Ifølge Domstolens faste praksis er denne bestemmelse udtryk for et almindeligt princip, hvorefter hver part i en retssag, med henblik på at opnå annullation af en afgørelse, der er rettet til denne, er berettiget til at anfægte gyldigheden af generelle retsakter, som er hjemmel for en sådan afgørelse (dom af 8.9.2020, Kommissionen og Rådet mod Carreras Sequeros m.fl., C-119/19 P og C-126/19 P, EU:C:2020:676, præmis 67 og den deri nævnte retspraksis).
- 45 Eftersom artikel 277 TEUF ikke har til formål at give en part mulighed for at bestride anvendeligheden af en eller anden generel retsakt under et vilkårligt søgsmål, må den retsakt, som hævdes at være ulovlig, direkte eller indirekte være anvendelig på det forhold, der er genstand for søgsmålet (dom af 8.9.2020, Kommissionen og Rådet mod Carreras Sequeros m.fl., C-119/19 P og C-126/19 P, EU:C:2020:676, præmis 68 og den deri nævnte retspraksis).
- 46 Domstolen har således i anledning af annullationssøgsmål indledt til prøvelse af individuelle afgørelser, således som det fremgår af den retspraksis, der er nævnt i denne doms præmis 19, tilladt, at bestemmelser i en generel retsakt, som udgør grundlaget for de nævnte afgørelser, gyldigt kan være genstand for en ulovlighedsindsigelse, ligesom dette gælder for bestemmelser, der har direkte retlig sammenhæng med sådanne afgørelser.
- 47 Derimod har Domstolen fastslået, at en ulovlighedsindsigelse, der er rettet mod en generel retsakt, som den anfægtede individuelle afgørelse ikke er en gennemførelsesforanstaltning til, skal afvises fra realitetsbehandling (dom af 8.9.2020, Kommissionen og Rådet mod Carreras Sequeros m.fl., C-119/19 P og C-126/19 P, EU:C:2020:676, præmis 70 og den deri nævnte retspraksis).
- 48 Hvad nærmere bestemt angår spørgsmålet, om en ulovlighedsindsigelse rejst mod en meddelelse om udvælgelsesprøve kan antages til realitetsbehandling, fremgår det af Domstolens praksis, for det første, at den omstændighed, at meddelelsen om udvælgelsesprøve ikke har været anfægtet inden for fristerne, ikke forhindrer en sagsøger i at påberåbe sig ulovligheder opstået under udvælgelsesprøvens forløb, selv om sådanne ulovligheder oprindelse kan findes i ordlyden af meddelelsen om udvælgelsesprøven (dom af 8.3.1988, Sergio m.fl. mod Kommissionen, 64/86, 71/86-73/86 og 78/86, EU:C:1988:119, præmis 15).

- 49 For det andet kan en sagsøger, der i forbindelse med en ansættelsesprocedure anlægger sag til prøvelse af senere akter, påberåbe sig ulovligheden af forudgående akter, der er tæt forbundne med disse. I en sådan procedure kan det nemlig ikke kræves, at de pågældende anlægger lige så mange sager som antallet af retsakter, der under proceduren kan være af bebyrdende karakter (dom af 31.3.1965, Ley mod Kommissionen, 12/64 og 29/64, EU:C:1965:28, s. 37, af 7.4.1965, Alfieri mod Parlamentet, 35/64, EU:C:1965:40, s. 51, og af 11.8.1995, Kommissionen mod Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, præmis 17). Denne retspraksis hviler på hensynet til den særlige karakter af ansættelsesproceduren, som er en kompliceret administrativ aktivitet bestående af en række af meget tæt forbundne afgørelser (dom af 11.8.1995, Kommissionen mod Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, præmis 19).
- 50 Et anbringende om, at den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve er ulovlig, kan således antages til realitetsbehandling, for så vidt som det vedrører begrundelsen for den anfægtede afgørelse (dom af 6.7.1988, Simonella mod Kommissionen, 164/87, EU:C:1988:371, præmis 19). Kriteriet om en tæt sammenhæng, der følger af den retspraksis, som er nævnt i denne doms præmis 49, forudsætter således, at bestemmelserne fra meddelelsen om udvælgelsesprøve, hvis ulovlighed er blevet påberåbt, er blevet anvendt til støtte for den individuelle afgørelse, der er genstand for annulationssøgsmålet.
- 51 Dette kriterium ligner således i det væsentlige kriteriet om »direkte retlig sammenhæng« som omhandlet i denne doms præmis 46, som ligeledes forudsætter, at en sådan individuel afgørelse udgør en gennemførelsesforanstaltning for den generelle retsakt, med hensyn til hvilken det er gjort gældende, at den er ulovlig (jf. i denne retning dom af 28.6.2005, Dansk Rørindustri m.fl. mod Kommissionen, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P – C-208/02 P og C-213/02 P, EU:C:2005:408, præmis 237, og af 8.9.2020, Kommissionen og Rådet mod Carreras Sequeros m.fl., C-119/19 P og C-126/19 P, EU:C:2020:676, præmis 75).
- 52 Til dette formål skal der tages hensyn til den indholdsmæssige begrundelse og ikke blot den formelle begrundelse af den anfægtede individuelle afgørelse.
- 53 Der er i øvrigt heller ikke tale om en sådan tæt sammenhæng, når bestemmelserne i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve ikke har nogen forbindelse med de grunde, som den anfægtede individuelle afgørelse er baseret på.
- 54 I det foreliggende tilfælde er udvælgelsesprøve EPSO/AD/293/14 i lighed med den udvælgelsesprøve, som spørgsmålet drejede sig om i den sag, der gav anledning til dom af 11. august 1995, Kommissionen mod Noonan (C-448/93 P, EU:C:1995:264), en almindelige udvælgelsesprøve med henblik på oprettelse af en reserveliste til ansættelse af tjenestemænd i Kommissionen. Denne udvælgelsesprøve er følgelig en kompliceret administrativ aktivitet som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i denne doms præmis 49, hvilket indebærer, at det, således som Retten gjorde det, skal undersøges, om der er en tæt sammenhæng som omhandlet i samme retspraksis, mellem begrundelsen for den omtvistede afgørelse og bestemmelserne i den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve vedrørende sprogordningen.
- 55 Hvad angår den omtvistede afgørelses begrundelse fremgår det af den appellerede doms præmis 53, som Kommissionen ikke har anfægtet, at Ana Calhau Correia de Paivas navn ikke var blevet opført på reservelisten, da hun ikke indgik blandt de ansøgere, der havde opnået de højeste point for prøverne i assessmentcentret.

- 56 Som det fremgår af denne doms præmis 4, bestod disse prøver i et casestudie, en gruppeøvelse og en struktureret samtale. Det følger ligeledes af de sagsakter, der er blevet fremlagt for Domstolen, at bl.a. den generelle kommunikationskompetence, som Retten redegjorde for i den appellerede doms præmis 54, blev testet ved disse prøver, både mundtligt ved den strukturerede samtale og skriftligt ved casestudiet.
- 57 Ifølge Kommissionen kvalificerede Retten de faktisk omstændigheder fejlagtigt i den nævnte præmis 54, da den konstaterede, at der var en tæt sammenhæng mellem begrundelsen for den omtvistede afgørelse og bestemmelserne i den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve vedrørende sprogordningen, eftersom de point, som Ana Calhau Correia de Paiva havde opnået for den generelle kommunikationskompetence, ikke var afgørende i det foreliggende tilfælde.
- 58 Som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 71 og 72 i forslaget til afgørelse, hviler denne argumentation fra Kommissionens side imidlertid på den forudsætning, at Ana Calhau Correia de Paivas navn ikke var blevet opført på reservelisten på grund af de opnåede point for andre kompetencer end den generelle kommunikationskompetence. Da Retten imidlertid ikke identificerede sådanne kompetencer, der var afgørende for, at hun ikke blev opført på reservelisten, tilkommer det ikke Domstolen i forbindelse med en appel at foretage en sådan bedømmelse af de faktiske omstændigheder, bortset fra i tilfælde af urigtig gengivelse, hvilket ikke er påberåbt af Kommissionen til støtte for denne argumentation (jf. i denne retning dom af 11.6.2020, Kommissionen mod Di Bernardo, C-114/19 P, EU:C:2020:457, præmis 43).
- 59 Hvad angår den retlige kvalifikation af de faktiske omstændigheder, som Retten foretog, og de retlige konsekvenser, som den drog deraf, hvis kontrol i overensstemmelse med retspraksis, der er nævnt i denne doms præmis 39, henhører under Domstolens kompetence, skal det konstateres, at Retten i den appellerede doms præmis 54 af de point, som Ana Calhau Correia de Paiva havde opnået for den generelle kommunikationskompetence, udledte, at udvælgelseskomitéen ikke, end ikke indirekte, havde foretaget en konstatering med hensyn til ansøgerens kendskab til fransk eller i det mindste med hensyn til beherskelsen af en kompetence, der i høj grad var betinget af kendskabet til dette sprog. Da bedømmelsen af denne generelle kommunikationskompetence i forbindelse med prøverne i assessmentcentret var fastsat ved bestemmelserne i den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve vedrørende sprogordningen, skal det fastslås, at disse bestemmelser har haft en betydning for begrundelsen af den omtvistede afgørelse.
- 60 Det var således uden at begå en retlig fejl, at Retten, da den støttede sig på den bedømmelse, der blev foretaget i den appellerede doms præmis 54, i samme doms præmis 60 og 61 fandt, at der var en tæt sammenhæng mellem begrundelsen for den omtvistede afgørelse og bestemmelserne i den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve vedrørende sprogordningen.
- 61 Det var ligeledes uden at begå en retlig fejl, at Retten kunne konkludere, at der var en sådan tæt sammenhæng på grundlag af de konstateringer, der var blevet foretaget i den appellerede doms præmis 58.
- 62 Selv om denne meddelelse om udvælgelsesprøve slet ikke nævner de tilbudte tastaturtyper, skal det nemlig konstateres, at begrænsningen af valget af udvælgelsesprøvens andet sprog fastlagde det ligeledes begrænsede valg af de nævnte tastaturer, som udgjorde et essentielt redskab for, at ansøgerne kunne udtrykke sig skriftligt. Som Retten med rette anførte, kunne dette begrænsede valg, der medførte, at Ana Calhau Correia de Paiva ikke kunne anvende et tastatur af den type, som hun var vant til, således have en indvirkning på det resultat, som hun opnåede ved

deltagelsen i casestudiet, hvorved det krævedes, at der skulle redigeres en tekst af en vis længde i et begrænset tidsrum, og således på alle de generelle kompetencer, der blev testet under den nævnte prøve.

- 63 Som generaladvokaten i det væsentlige anførte i punkt 82 og 83 i forslaget til afgørelse, var Rettens vurderinger i den appellerede doms præmis 56 og 57 imidlertid behæftet med en retlig fejl. Idet Ana Calhau Correia de Paiva med ulovlighedsindsigelsen anfægtede begrænsningen af valget af udvælgelsesprøvens andet sprog til engelsk, fransk eller tysk, var sammenligningen af hendes niveau på fransk og hendes niveau på portugisisk, der er hendes modersmål, og som hun havde valgt som hovedsprog til udvælgelsesprøven, ikke relevant med henblik på at godtgøre, at der foreligger en tæt sammenhæng mellem den omtvistede afgørelses begrundelse og bestemmelserne i den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve vedrørende sprogordningen.
- 64 Det skal imidlertid bemærkes, at hvis præmisserne i en dom afsagt af Retten indeholder en tilsidesættelse af EU-retten, men konklusionen er berettiget af andre retlige grunde, bevirker en sådan tilsidesættelse ikke, at denne dom skal ophæves, og at præmisserne skal ændres (dom af 6.11.2018, *Scuola Elementare Maria Montessori mod Kommissionen*, *Kommissionen mod Scuola Elementare Maria Montessori og Kommissionen mod Ferracci*, C-622/16 P – C-624/16 P, EU:C:2018:873, præmis 48 og den deri nævnte retspraksis).
- 65 Da den konklusion, som Retten nåede frem til i den appellerede doms præmis 60 og 61, er begrundet på grundlag af den bedømmelse, der blev foretaget i denne doms præmis 54 og 58, som afspejlet i denne doms præmis 22 og 24, må det lægges til grund, at den retlige fejl, der blev konstateret i dommens præmis 63, ikke har betydning for den appellerede doms konklusion. Denne bedømmelse er nemlig tilstrækkelig til at godtgøre, at Ana Calhau Correia de Paiva kunne rejse en ulovlighedsindsigelse mod den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve.
- 66 Henset til alle de ovenstående betragtninger må det enkelte anbringende og dermed selve appellen forkastes som ugrundet.

Sagsomkostninger

- 67 I henhold til artikel 184, stk. 2, i Domstolens procesreglement træffer Domstolen afgørelse om sagsomkostningerne, såfremt appellen ikke tages til følge. Ifølge procesreglementets artikel 138, stk. 1, som i medfør af dets artikel 184, stk. 1, ligeledes finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 68 Da Ana Calhau Correia de Paiva i det foreliggende tilfælde har nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, og da Kommissionen har tabt sagen, bør det pålægges denne at bære sine egne omkostninger og at betale de omkostninger, som Ana Calhau Correia de Paiva har afholdt i forbindelse med denne appel.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Anden Afdeling):

1) Appellen forkastes.

2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Ana Calhau Correia de Paiva i forbindelse med denne appel.

Underskrifter